

Ζητήματα που απασχόλησαν τη νομολογία στο πλαίσιο του νέου Ποινικού Κώδικα

Ε. Συμεωνίδου – Καστανίδου
Καθηγήτρια Ποινικού Δικαίου
Νομική Σχολή ΑΠΘ

Ι. Άρθρο 2 ΠΚ: Εφαρμογή επικικέστερου νόμου

II. Άρθρο 15 ΠΚ: έγκλημα που τελείται με παράλειψη

1. Ορισμός των πηγών της ιδιαίτερης νομικής υποχρέωσης

Πηγές ιδιαίτερης νομικής υποχρέωσης:

→ νόμος,

→ σύμβαση,

→ προηγούμενη επικίνδυνη ενέργεια

Στόχος της αλλαγής: περιορισμός αξιοποιύνου [που είχε προσλάβει μεγάλη έκταση σε αρκετές δικαστικές αποφάσεις → ιδιαίτερη νομική υποχρέωση λόγω φιλοξενίας ζεύγους;]

ΟΛΑΠ 4/2010: Η υποχρέωση αυτή μπορεί να πηγάζει από ρητή διάταξη νόμου, από σύμπλεγμα νομικών καθηκόντων που συνδέονται με ορισμένη έννομη σχέση του υπαιτίου, από σύμβαση ή από ορισμένη συμπεριφορά του υπαιτίου από την οποία δημιουργήθηκε ο κίνδυνος του εγκληματικού αποτελέσματος.

Ορθή εφαρμογή, με ευρεία αναφορά στο περιεχόμενο της σύμβασης – αρκεί να υπάρχει ανάληψη υποχρέωσης και μη εναντίωση του θύματος [ΑΠ 689/20, 988/20, 1396/20]

ΑΠ 939/2020

Από την τελευταία αυτή διάταξη συνάγεται ότι αναγκαία προϋπόθεση της εφαρμογής της είναι η **ύπαρξη ιδιαίτερης, δηλαδή ειδικής και όχι γενικής, υποχρέωσης του υπαιτίου προς ενέργεια**, που τείνει στην παρεμπόδιση του αποτελέσματος, για την επέλευση του οποίου ο νόμος απειλεί ορισμένη ποινή.

Η ιδιαίτερη νομική υποχρέωση συνιστά **πρόσθετο στοιχείο του εγκλήματος που τελείται με παράλειψη** και δύναται να πηγάζει **κυρίως** : α) από

2. Δυνατότητα επιβολής μειωμένης ποινής αν διαπιστωθεί λιγότερο άδικο η ενοχή (15 παρ. 2 ΠΚ)

ΑΠ 939/2020

Πλειοψηφία: Δεν απαιτείται ρητή τοποθέτηση του δικαστηρίου, εφόσον «από όλο το περιεχόμενο του σκεπτικού σε συνδυασμό με το διατακτικό προκύπτει ότι η μη δράση δεν περιέχει μικρότερο άδικο ή ενοχή». Δεν χρειάζεται ειδική αναφορά όταν δεν προβάλλεται σχετικός αυτοτελής ισχυρισμός.

Μειοψηφία: έπρεπε να αναιρεθεί η απόφαση, γιατί από αυτήν δεν προκύπτει αν η ποινή οφείλεται μόνο στο ελαφρυντικό του σύννομου βίου ή και σε εφαρμογή του άρθρου 15 παρ. 2ΠΚ.

III. Άρθρο 29 ΠΚ: εκ του αποτελέσματος έγκλημα

Ορισμός εκ του αποτελέσματος εγκλήματος

ΑΠ 111/2020

«Κατά την ισχύουσα διάταξη του άρθρου 273 παρ. 1(β) ΠΚ, απαιτείται για την κατάφασή της να προέκυψε ο κίνδυνος για άνθρωπο, **διαμορφούμενου έτσι ενός εκ του αποτελέσματος διακρινόμενου εγκλήματος**»

Άρθρο 29: εκ του αποτελέσματος όταν:

- i. Η πράξη τιμωρείται βαρύτερα όταν έχει αποτέλεσμα
- ii. Η πρόκληση του αποτελέσματος τυποποιείται ως αυτοτελές έγκλημα αμέλειας
- iii. Το αποτέλεσμα καλύπτεται τουλάχιστον από αμέλεια

Ορισμός εκ του αποτελέσματος εγκλήματος

ΑΠ 711/2020

«Στην προκειμένη λοιπόν περίπτωση μπορεί να γεννηθεί το ερώτημα εάν από την εφαρμοστέα αυτή διάταξη πρέπει να ληφθεί υπόψιν η συνολική ζημία του δημοσίου και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που υπερβαίνει τα 120.000 ευρώ συνολικά τούτο όμως δεν μπορεί να συμβεί διότι με το άρθρο **386B ΠΚ** διατυπώνεται ότι απαραίτητη προϋπόθεση για την εφαρμογή του είναι η έγκρισις της επιχορηγήσεως και η καταβολή αυτής στον αιτούντα... Από τη γραμματική διατύπωση της διατάξεως προκύπτει ότι **καθιερώνεται και ενεργοποιείται έγκλημα εκ του αποτελέσματος**». – **όχι βάσει του 29 ΠΚ.**

IV. Άρθρο 33 ΠΚ: Σύγκρουση καθηκόντων που αίρει τον καταλογισμό

ΑΠ 1495/2012

Εννοιολογική προϋπόθεση της συγκρούσεως καθηκόντων είναι η κατά χρόνο σύμπτωσή τους, δηλ. τα δύο καθήκοντα πρέπει να εκπληρωθούν ταυτοχρόνως, **αλλά υπό τις συγκεκριμένες εξαιρετικές πραγματικές συνθήκες η εκπλήρωση του ενός έχει ως αναγκαία συνέπεια την προσβολή του άλλου.**

Τα συγκρουόμενα καθήκοντα, κατ' αρχήν, πρέπει να είναι νομικά.

Μπορεί όμως να αρθεί ο καταλογισμός και όταν ο δράστης, κατά την παράβαση νόμιμου καθήκοντός του, λειτουργεί συνεπεία αβάσταχτης ψυχικής πιέσεως (μη φευκτό υπαιτιότητας).

Άρθρο 33 ΠΚ

Η πράξη δεν καταλογίζεται σε εκείνον που την τέλεσε αν:

α) αδυνατούσε να συμμορφωθεί προς το δίκαιο **λόγω ανυπέρβλητου για τον ίδιο διλήμματος εξαιτίας σύγκρουσης καθηκόντων και**

β) η προσβολή που προκλήθηκε από την πράξη είναι **κατά το είδος και τη σπουδαιότητα ανάλογη με την προσβολή που απειλήθηκε.**

ΑΠ 732/2020

Ακόμη, όμως, και αν γίνει δεκτό ... ότι η πιο πάνω προσωπική αντίληψη των κατηγορουμένων ότι **θεωρούσαν ιερό καθήκον να μην παραδώσουν το κτίριο, αποτελεί για τους ίδιους ανυπέρβλητο κώλυμα λόγω σύγκρουσης καθηκόντων** και πάλι δεν αίρεται ο άδικος χαρακτήρας της πράξης της έκρηξης, αφού ... η παράδοση των ακινήτων, δεν είναι κατά το είδος και τη σπουδαιότητα ανάλογη, αλλά σημαντικά κατώτερη σε σχέση με τον κίνδυνο που προέκυψε σε βάρος των ανωτέρω αναφερομένων προσώπων.

Ως εκ τούτου δεν μπορεί να θεμελιωθεί ο από το άρθρο 33 του νέου ΠΚ λόγος άρσης του άδικου χαρακτήρα της ανωτέρω πράξης.

Ν. Άρθρο 42 ΠΚ: απόπειρα

«Αρχή εκτέλεσης του εγκλήματος»

Προπ. πράξεις

Ενέργειες, που τελούν σε τέτοια συνάφεια με την πράξη, ώστε θεωρούνται, κατά την κοινή αντίληψη, τμήμα αυτής που αμέσως οδηγούν στην πράξη, αν από οποιοδήποτε λόγο δεν ανακοπούν.

Αντικειμενική
υπόσταση

Α Π Ο Π Ε Ι Ρ Α

«Αρχή εκτέλεσης του εγκλήματος»

- Αοριστία του όρου «ενέργειες που αμέσως οδηγούν στην πράξη»
- Παραβίαση της αρχής ncrpsl [7 ΣΥΝΤ]

Αντικειμενική
υπόσταση

Α Π Ο Π Ε Ι Ρ Α

Αρχή τέλεσης της περιγραφόμενης στον νόμο πράξης

Προπ. πράξεις

Αντικειμενική υπόσταση

Α Π Ο Π Ε Ι Ρ Α

Αρχή τέλεσης της περιγραφόμενης στον νόμο πράξης

Πράξη με την οποία αρχίζει η πραγμάτωση της αντικειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος, καθώς και η ενέργεια, που τελεί σε τέτοια συνάφεια και οργανικό δεσμό με την πράξη, ώστε θεωρείται, κατά την κοινή αντίληψη, τμήμα αυτής που αμέσως οδηγεί στην πράξη, αν από οποιοδήποτε λόγο δεν ανακοπεί.

ΑΠ 441/20, 787/20, 847/20, 917/20, 1288/20

Αρχή τέλεσης της περιγραφόμενης στον νόμο πράξης

Για την ύπαρξη απόπειρας απαιτείται ο δράστης να έχει προβεί σε ενέργεια που αποτελεί μέρος της αντικειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος και η οποία, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, είναι ικανή να επιφέρει την αξιόποινη πράξη αν δεν ανακοπεί από άλλη πράξη του ιδίου ή τρίτου ή από επιγενόμενο τυχαίο γεγονός

ΑΠ 199/20, 518/20, 711/20, 805/20, 1409/20

Αρχή τέλεσης της περιγραφόμενης στον νόμο πράξης

ΑΠ 1288/2020

Στις περιπτώσεις που στον νόμο περιγράφεται αναλυτικά ο τρόπος τέλεσης της πράξης, όπως λ.χ. συμβαίνει στα εγκλήματα της κλοπής ή της απάτης, αλλά και στις περιπτώσεις που ο ακριβής τρόπος τέλεσης δεν περιγράφεται στον νόμο, όπως λ.χ. συμβαίνει στο έγκλημα της ανθρωποκτονίας, **ο δράστης αρχίζει να εκτελεί την, περιγραφόμενη στον νόμο, πράξη όταν έχει εξαπολύσει κατά του εννόμου αγαθού την αναγκαία ενέργεια η οποία, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, είναι ικανή να επιφέρει την αξιόποινη βλάβη αν δεν ανακοπεί από άλλη πράξη του ιδίου ή τρίτου ή από επιγενόμενο τυχαίο γεγονός**

ΑΠ 1409/2020

«το έγκλημα της ανθρωποκτονίας με δόλο βρίσκεται σε απόπειρα, όταν εκείνος που το αποφάσισε αρχίζει να εκτελεί την περιγραφόμενη στο νόμο αξιόποινη πράξη, τέτοια δε θεωρείται κάθε ενέργεια του δράστη ή παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας αυτού η οποία, αν από οποιονδήποτε λόγο δεν ανακοπεί, σε περίπτωση επιτυχούς έκβασής της, επιφέρει τη θανάτωση του παθόντος (Α.Π. [133/2019](#))»

Αρχή τέλεσης της περιγραφόμενης στον νόμο πράξης

Αρχίζει λ.χ. να τελεί κλοπή, **αρχίζει δηλαδή την προσπάθεια αφαίρεσης, εκείνος που επιχειρεί να ανοίξει το χρηματοκιβώτιο ή να βάλει εκρηκτικά σε ATM.**

Όχι όμως, όπως υποστηρίζεται, και εκείνος που σκαρφαλώνει στον φράχτη της αυλής ή επιχειρεί να μπει στο σπίτι. Όσο και αν διευρύνουμε το νόημα της «αφαίρεσης» δεν μπορούμε να πούμε ότι αρχίζει να αφαιρεί.

Όπως δεν μπορούμε να πούμε ότι με τις ίδιες πράξεις αρχίζει να σκοτώνει ή να προκαλεί σωματικές βλάβες, αν αυτός ήταν ο δόλος του.

VI. Άρθρο 45 ΠΚ: συναυτουργία

«Περισσότεροι τέλεσαν από κοινού αξιόποινη πράξη»

ΑΠ 144/92: δεν είναι απαραίτητο να αναφέρονται στην καταδικαστική απόφαση οι επιμέρους ενέργειες καθενός συναυτουργού για την από κοινού τέλεση της πλαστογραφίας.

Αιτιολογημένη καταδίκη για πλαστογραφία δύο ατόμων, που κατηγορούνταν ότι κατάρτισαν επιστολή, **στην οποία έβαλαν την υπογραφή εκπροσώπου εταιρείας.**

Αντίθετη εισαγγελική πρόταση: διότι δεν περιγράφεται με ποιες σωματικές κινήσεις καθένας συνεκτέλεσε ως συναυτουργός την πλαστογραφία.

ΑΠ 584/2015

...δεν αποδείχθηκε αναμφίβολα ποιος από τους κατηγορουμένους έθεσε υπογραφή στα επίδικα αξιόγραφα, ούτε ποιος συμπλήρωσε τα αναγκαία στοιχεία των ανωτέρω αξιόγραφων.

Ακόμη όμως και αν γίνει δεκτός ο ισχυρισμός του 2ου κατηγορουμένου ότι "δεν έθεσε υπογραφή" στις επίδικες συναλλαγματικές, δεν αίρεται η ποινική ευθύνη αυτού ως συναυτουργού της επίδικης αξιόποινης πράξης, **διότι η κατάρτιση των επίδικων πλαστών συναλλαγματικών διενεργήθηκε μετά από κοινή απόφαση αμφοτέρων των κατηγορουμένων, με σκοπό να τεθούν τα πλαστά αξιόγραφα σε κυκλοφορία ...**

ΑΠ 661/2020

... απαιτείται καθένας από τους συναυτουργούς να **συμπράττει, ταυτόχρονα ή διαδοχικά, στην πραγμάτωση της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος**, υλοποιώντας, αυτοπροσώπως και αμέσως, είτε ολόκληρη την αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος είτε επί μέρους πράξεις, συγκλίνουσες στην πραγμάτωση αυτού.

ΑΠ 677/2020

για να χαρακτηριστεί κάποιος συναυτουργός πρέπει να πραγματώνει από κοινού εν όλω ή εν μέρει τα στοιχεία της περιγραφόμενης στο νόμο αξιόποινης πράξης, πρέπει, δηλαδή, **να τελεί σε κάθε περίπτωση πράξη αντικειμενικής υπόστασης.**

Στο άρθρο ορίζεται πλέον με σαφήνεια ότι για να χαρακτηριστεί κάποιος συναυτουργός **δεν αρκεί να έχει κοινό δόλο και να τελεί πράξεις που συμβάλλουν στην πραγμάτωση του εγκλήματος**, αλλά πρέπει να πραγματώνει από κοινού, εν όλω ή εν μέρει, τα στοιχεία της περιγραφόμενης στο νόμο αξιόποινης πράξης, **πρέπει, δηλαδή, να τελεί σε κάθε περίπτωση πράξη αντικειμενικής υπόστασης.**

ΑΠ 106/2020 – ΑΠ 905/2020

Συναυτουργία στην έκδοση ακάλυπτης επιταγής μπορεί να νοηθεί μόνο στην περίπτωση της από κοινού έκδοσης [υπογραφής] της ίδιας επιταγής από περισσότερα πρόσωπα.

Αναιρείται η προσβαλλόμενη απόφαση για έλλειψη αιτιολογίας.

VII. Άρθρο 83 ΠΚ: μειωμένο πλαίσιο επί διαζευκτικής απειλής διαφορετικών ποινών

ΑΠ 1844/2019

Το διαμορφούμενο επιεικέστερο νομοθετικό πλαίσιο θα εξαρτηθεί **από την επιλογή της στερητικής της ελευθερίας ποινής που θα επιβάλει κατά τους όρους του άρθρου 79 Ν.ΠΚ το Δικαστήριο της ουσίας.**

- Αν δεν υπήρχαν ελαφρυντικά, ποια θα ήταν η πρέπουσα ποινή;
- Επιμέτρηση βάσει του 79 ΠΚ → ισόβια
- Συντρέχουν ελαφρυντικά → 5 έως 15 έτη
- Νέα επιμέτρηση βάσει του 79 ΠΚ → 12 έτη

ΜΟΔ Πατρ 132/19, ΠοινΔικ 2019, 1171

Κατά την επιμέτρηση της ποινής σύμφωνα με το άρθρο 299 παρ. 1 ΠΚ, μετά την αναγνώριση ελαφρυντικών περιστάσεων και λοιπών λόγων μείωσης της ποινής, το Δικαστήριο **ΔΕΝ** οφείλει να αναφέρει πρώτα αν θα επιβάλει ισόβια ή πρόσκαιρη κάθειρξη από 10 – 15 έτη και μετά να απαγγείλει την τελική ποινή, αλλά απαγγέλει απευθείας την ποινή που πρέπει να επιβληθεί στον κατηγορούμενο, συνδυάζοντας τις περιπτώσεις α' και β' του άρθρου 83 ΠΚ.

- Πλαίσιο ποινής από 2 έως 15 έτη.
- Επιμέτρηση κατά 79 ΠΚ → 12 έτη

VIII. Άρθρο 84 ΠΚ: ελαφρυντικές περιστάσεις

Σύννομος βίος ΑΠ 983/2020

Το λευκό ποινικό μητρώο του υπαίτιου, το οποίο κατ' ελάχιστον απαιτείται για την αναγνώριση του εν λόγω ελαφρυντικού, **συνιστά αναμφίβολα ένα ισχυρό (μαχητό) τεκμήριο προηγούμενης σύννομης ζωής**, ωστόσο δεν αποτελεί το μοναδικό κριτήριο για την ουσιαστική αξιολόγηση του βίου ως σύννομου, αφού η σύννομη ζωή δεν ταυτίζεται με το λευκό ποινικό μητρώο, αλλά **με τον πραγματικό σεβασμό των ενόμων αγαθών στον καθημερινό βίο.**

Ο σύννομος βίος δεν αποκλείεται από μόνη την προηγούμενη καταδίκη για ελαφρό πλημμέλημα, αλλά εναπόκειται στο Δικαστήριο να αξιολογήσει αυτό ως ελαφρό ή μη, **συνεκτιμώντας παράλληλα τις περιστάσεις τέλεσης του εκδικαζόμενου εγκλήματος και τη χρονική απόσταση της παλαιότερης καταδίκης από τη νέα τελεσθείσα πράξη.**

Σύννομος βίος ΑΠ 1399/2020

Για το ορισμένο του σχετικού αυτοτελούς ισχυρισμού πρέπει να εκτίθενται **συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά θεμελιωτικά σύννομης προηγούμενης ζωής του υπαιτίου,**

...η οποία υπάρχει όταν αυτός πριν από την τέλεση της πράξης, στην καθημερινή του συμβίωση με τους άλλους, **σέβεται τα προστατευόμενα στο κράτος δικαίου έννομα αγαθά και συμμορφώνεται με τις επιταγές του νόμου ...** ώστε το έγκλημα που έχει τελέσει **να εμφανίζεται ως μοναδική παραφωνία, δηλαδή ως ένα γεγονός το οποίο δεν ήταν αναμενόμενο από τον συγκεκριμένο δράστη**

Σύννομος βίος – ΑΠ 288/2021

Αναιρείται η προσβαλλόμενη απόφαση γιατί το Δικαστήριο της ουσίας, απέρριψε τον αυτοτελή ισχυρισμό για σύννομο βίο, παρά την ύπαρξη λευκού ποινικού μητρώου, χωρίς να διαλαμβάνει καμία θετική παραδοχή για την ύπαρξη συγκεκριμένης παραβατικής συμπεριφοράς, πέραν εκείνης για την οποία κρίθηκε ένοχος.

Στο πλαίσιο της ποινικής δίκης ο κατηγορούμενος δεν έχει το βάρος απόδειξης της ανυπαρξίας παραβατικής συμπεριφοράς μη προκύπτουσας μάλιστα από το ποινικό του μητρώο.

Σημειώνεται δε ότι δεν αρκεί για την πληρότητα της απαιτούμενης ως άνω αιτιολογίας, η αναφορά του δικάσαντος Δικαστηρίου στο μακρύ χρονικό διάστημα, που διήρκεσε η αξιόποινη συμπεριφορά του κατηγορούμενου κατά του παθόντος ανηλίκου. ;;

Καλή συμπεριφορά: ΑΠ 983/2020 – ΑΠ 338/2021

Η συμπεριφορά του υπαιτίου πρέπει να είναι **θετική και επωφελής για μεγάλο χρονικό διάστημα** μετά την πράξη και να αναφέρονται πραγματικά περιστατικά δηλωτικά **της αρμονικής κοινωνικής συμβίωσης του δράστη.**

Δεν αρκεί για τη στοιχειοθέτηση του συγκεκριμένου ελαφρυντικού η καλή και συνήθης συμπεριφορά, αλλά απαιτούνται **πραγματικά περιστατικά θετικά και δηλωτικά της αρμονικής κοινωνικής διαβίωσής του για μεγάλο χρονικό διάστημα.**

ΙΧ. Άρθρα 99 - 102 ΠΚ: αναστολή εκτέλεσης της ποινής

ΑΠ 599/2020 – ΑΠ 624/2020

Από το άρθρο 99 ΠΚ προκύπτει ότι το δικαστήριο υποχρεούται να ελέγξει τη συνδρομή των προϋποθέσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής και να αποφασίσει σχετικά και **χωρίς την υποβολή σχετικού αιτήματος** για το ζήτημα της αναστολής αλλά και να αιτιολογήσει ειδικά την τυχόν αρνητική κρίση του, διαφορετικά ιδρύεται ο λόγος αναίρεσης από το 510 παρ.1 στοιχ.Δ'ΚΠΔ [ΑΠ 570/2019, ΑΠ 655/2018].

Αναιρείται η προσβαλλόμενη απόφαση για έλλειψη αιτιολογίας ως προς την απόρριψη της αναστολής.

Χ. Κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα από δυνητικής → συγκεκριμένης διακινδύνευσης

Σε κάποιες αποφάσεις η έννοια του κινδύνου ορίζεται με εξαιρετικά ευρύ τρόπο, ώστε τελικά η μετάβαση να χάνει τη σημασία της.

ΑΠ 671/20 – ΑΠ 254/21 – ΑΠ 286/21

Κίνδυνος ανθρώπου υπάρχει, όταν δημιουργείται **πιθανότητα προσβολής** της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας, έστω και ενός μη κατά πρόσωπο προσδιορισμένου ανθρώπου.

[η διατύπωση καλύπτει τόσο τον δυνητικό όσο και τον υπαρκτό κίνδυνο]

Άλλες αποφάσεις αντίθετα προσδιορίζουν με πολύ μεγάλη σαφήνεια την έννοια του πραγματικού κινδύνου. Βλ. με αναφορά στο έγκλημα της «έκθεσης»:

→ **ΑΠ 838/20**

Κίνδυνος υπάρχει όταν αρχίζει μια αυτοδύναμη διαδικασία που θα οδηγήσει σε βλάβη του εννόμου αγαθού της ζωής, αν δεν ανακοπεί με οποιονδήποτε τρόπο. Είναι αδιάφορο, εάν το θύμα τελικά διασωθεί με την παρέμβαση τρίτων ή από τύχη. Και τούτο, γιατί στα εγκλήματα ειδικής διακινδύνευσης, στα οποία εντάσσεται και η έκθεση, η συμπεριφορά του δράστη εξαντλείται στην πρόκληση του κινδύνου και δεν συνδέεται με την επέλευση της βλάβης.

ΑΠ 66/2021

Αναιρείται η προσβαλλόμενη απόφαση γιατί ...

... δέχθηκε ότι η κατηγορουμένη αποπειράθηκε να προξενήσει το αδίκημα του εμπρησμού, χωρίς να παραθέσει στοιχεία περί του ότι είχε πραγματοποιεί ένα τμήμα της αντικειμενικής υπόστασης του εν λόγω εγκλήματος που να οδηγεί αναπόφευκτα, αν δεν υπάρξουν εμπόδια στην ολοκλήρωση του εγκληματικού σκοπού **και πιο συγκεκριμένα αν η φωτιά είχε τάσεις εξάπλωσης και ότι το εν λόγω έγκλημα δεν ολοκληρώθηκε από εμπόδια εξωτερικά.**

ΧΙ. Εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας

1. ΕΝΝΟΙΑ ΓΕΝΕΤΗΣΙΑΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΑΠ 1135/2020 για το έγκλημα του βιασμού

Εξώγαμη συνουσία ή επιχείρηση ή ανοχή γενετήσιας πράξης, προσδιοριζομένης της τελευταίας ως πράξης με την ίδια βαρύτητα από πλευράς προσβολής του έννομου αγαθού της γενετήσιας ελευθερίας, όπως είναι η "παρά φύσιν" συνεύρεση, ο ετεροαυνανισμός, η πεολειξία και η αιδιολειξία ή η χρήση υποκατάστατων μέσων, και **δεν περιλαμβάνονται πράξεις ή σονος βαρύτητας, οι οποίες προσβάλλουν την γενετήσια αξιοπρέπεια, όπως χειρονομίες ή θωπείες ή ψαύσεις του σώματος που δεν εξικνούνται όμως σε γενετήσια πράξη.**

1. ΕΝΝΟΙΑ ΓΕΝΕΤΗΣΙΑΣ ΠΡΑΞΗΣ

Ίδια απόφαση, για τον ίδιο όρο στο έγκλημα αποπλάνησης ανηλίκου (339 ΠΚ)

Για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος απαιτείται η τέλεση **ασελγούς - από γενετήσια άποψη - πράξης**, η οποία, αντικειμενικά μεν προσβάλλει το κοινό αίσθημα της αιδούς και την περί των ηθών κοινή αντίληψη, υποκειμενικά δε κατευθύνεται στην ικανοποίηση ή διέγερση της γενετήσιας ορμής και επιθυμίας του δράστη.

Με την έννοια αυτή, αποτελεί πράξη γενετήσιου χαρακτήρα όχι μόνο η συνουσία και η παρά φύση ασέλγεια, αλλά και **συμπεριφορές ή χειρονομίες, οι οποίες κατά την κοινή αντίληψη υπαινίσσονται ή καταδεικνύουν ή παρωθούν σε γενετήσιες πράξεις**, εφόσον κατατείνουν στη διέγερση ή ικανοποίηση της γενετήσιας επιθυμίας του δράστη, **αφού και αυτές προσβάλλουν την αγνότητα της παιδικής ηλικίας.**

Έτσι και ΑΠ 317/2021

1. ΕΝΝΟΙΑ ΓΕΝΕΤΗΣΙΑΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΑΠ 1240/2020 για το έγκλημα της αποπλάνησης ανηλίκου

Η έννοια του όρου "γενετήσια πράξη" δίδεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 336 ΠΚ και έχει ως εξής: "γενετήσια πράξη είναι η συνουσία και οι ίσης βαρύτητας με αυτήν πράξεις". Πρόκειται δηλ. για τη συνουσία και άλλες πράξεις με την ίδια βαρύτητα, από πλευράς προσβολής του εννόμου αγαθού της γενετήσιας ελευθερίας, όπως είναι η "παρά φύσιν" συνεύρεση, ο ετεροαυνανισμός ή πεολειξία και η αιδιολειξία ή η χρήση υποκατάστατων μέσων.

Έτσι και ΑΠ 887/20, ΑΠ 1399/20

2. Υποκειμενική κάλυψη της αποπλάνησης ανηλίκου

ΑΠ 887/2020

Στο έγκλημα των γενετήσιων πράξεων με ανηλίκους, ο δράστης πρέπει να γνωρίζει την ανηλικότητα του παθόντα, ότι δηλαδή αυτός δεν συμπλήρωσε τα 15 έτη **ή να αδιαφορεί γι' αυτήν.**